

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. LXIII

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

לא יחשו המזוכרים ארת־יהוה אל־רמי לכם: ואל־
תתנערמי לו ערד־יבונן וער־ישים ארת־ירושלם תהלה
כארין: נשבע יהוה כימי נובנורוע עוז אס־אתנן את⁸
דניך עוד מאכל לא־יביך ואס־ישתו בנין־נבר תירושך
אשר געת בך: כי מאספוי־אכל־הוּה לואת־יהוה ו
ומקבציו ישתחוו בחצרות קרש:

עברו עברו בשעריהם פנו־דרך העם,
פלו סלו המשלה סקלו מאכין הרימו נס על־
העמים: הנח־יהוה השמייע אל־קצרה הארין¹¹
אמרו לבת־צין חנה ישבך בא חנה שכרו
אתו ופעלהו לפניו: וקרואו להם עס־תקדש גואלי¹²
יהוה ולך יקרא דרישה עיר לא נועבה:

מיזה בא מודום חמוץ בגרים סנ^a

Cap. LXIII

Introducit

Dominum.

veluti Po-

puli sui

Vindicem,

rubicundam.

veste, quasi

sanguine

madeat, ex

inimicorum

metropoli

prodeun-

tem: ¶

¶

magna

ipsius bene-

ficia ac sa-

lutem com-

memorat.

מכזרה זהה הרוּ בלבושו צעה ברב כחו אני מרבר
בזכרה רב להושיע: מרוע ארים ללבושך ובגדיך²
ברך בנת: פורה ידרכתילבדו ממעם אין־איש אתי³
פס. 8 כרת בנת: פורה ידרכתילבדו ממעם אין־איש אתי³
וادرבכם באפי וארמסם בחמת־יוז נזחט על־בנרי וכל־
מלבושים אנאלתי: כיום נקסבלבי ושות נאול באה⁴:
ואבית אין עיר וואשתום ואין סופך ותוושע לי זרעיה
וחמת־היא סמכתני: ואבום עמים באפי וואשברם⁶
בחמת־וואריד לארין נזחט: חסדי־יהוה⁷
אוכיר תהלות־יהוה בעל כל אשר גמלנו יהוה ורכ־
טוב לבית־ישראל אשר גמלם כرحمו וכרב חסדיו:
ויאמר אך עמי מה הבנים לא יSKUרו ויה ליהם למוסיע⁸:
בכל־צرحم לא צרומ לאך פניו יהושיעם באחbatchו ו לי כי
ובחמלתו הואנאלם ווינטלים ווינשאמם כל־ימי עולם: עיר־יכא
ויה מה מרוע עצבי ארת־רוּח קדשו ויהפך להם לאובי,
הוא גלחם־יכם: ויזכר ימיעולם משרה עמו־אייה¹¹
המעלם

המְעָלָם מֵסַאַת רֹעֶה צָאָנוּ אֲיַה הַשֵּׁם בְּקָרְבוֹ אֶתְדוֹת
 12 קָרְדוֹ: מִזְלִיךְ לִימִין מִשְׁהָ זְרוּעַ תְּפָאָרָתוֹ בָּזְקָעַ מִיםְטָ
 13 מִפְנִיחָם לְעֹשָׂות לוֹ שֵׁם עֹולָם: מַלְיכָם בְּתָהָמוֹת כְּסֻם
 14 בְּמִדְבָּר לֹא יִכְשָׁלוּ: כְּבָהָר פְּבָקָעָה תְּרוּד רֹוחַ יְהוָה
 טו תְּנִיחָנוּ בָּן נְהַגָּת עַמְּךָ לְעֹשָׂות לְךָ שֵׁם תְּפָאָרָת: הַבְּטָ
 מִשְׁמִים וּרְאָה מַזְכָּל קְרָשָׁךָ וְתְּפָאָרָתךָ אֲיַה קְנָאתָךָ
 16 וְגִבּוֹרָתְךָ הַמּוֹן מַעַה וְרַחֲמָךָ אֶל הַתְּאָפָקוֹ: כִּי אַתָּה
 אָבִינוּ בְּיַ אֲבָרָהָם לֹא יִדְעָנוּ וַיִּשְׁرָאֵל לֹא יִכְרְנוּ אַתָּה
 17 יְהוָה אָבִינוּ גָּאָלָנוּ מְעוֹלָם שְׁמָךְ: לִפְהָתְחַעַן יְהוָה
 מִדְרְכֵיכָה תְּקַשֵּׁחַ לְבָנָנוּ מִרְאָתָר שָׁבָּוּ לְפָעָן עַבְדִּיכָּ
 18 שְׁבָטֵיכָה תְּחַלְתָּה: לְמַעַרְיוֹשָׁו עִם קְרָשָׁךָ צְרִינוּ בּוֹסָסָוּ
 19 מִקְרָשָׁךָ: הַיְיָנוּ מְעוֹלָם לְאַמְשָׁלָת בְּסָמְלָא נִקְרָא שְׁמָךְ
 עַל יְהָסָלָא קְרָעָת שְׁמִים יָרַת מִפְנִיךְ הַרְיִם נָזָלָו:

סְרֵךְ פְּקָרָח אֲשֶׁר הַמְּסִיסִים תְּבָעָה אֲשֶׁר לְהַזְרִיעַ שְׁמָךְ לְצָרִיךְ

Cap. LXIV. Orationem texit ad Deum, gravissimis querelis refertam, pro maturanda redemptione & salutre.

2 מִפְנִיךְ גָּנוּם יָרְגוּ: בְּעַשׂוֹתְךָ נְרוֹאוֹת לְאַנְקָ�ה יְרָה
 3 מִפְנִיךְ הַרְיִם נָזָלָו: וּמְעוֹלָם לְאַשְׁמָעוֹלָם הַזָּנוּ עַזְןָ
 4 לְאַדְתָּה אֱלֹהִים זַוְלָתָר יַעֲשֵׂה לְמַחְכָּה לָוּ: פְּגָעָה
 אַתָּה שְׁשָׁ וְעַשָּׂה צְדָקָה בְּרָכִיךְ יְכָרֹךְ הַזָּהָה קָצְפָּה
 הַוְּנָחָתָא בָּהָם עַלְסָוּנְשָׁעָ: וְנָהִיבְטָמָא בְּלָנוּ וּבְכָנְדָר
 עָרִים בְּלָא צְדָקָתָנוּ וּגְבָל בְּעַלְהָ בְּלָנוּ וּוּנוּנוּ פְּרוֹחָ
 6 יְשָׁאָנוּ: וְאַיְזָקָרָא בְּשָׁמָר מִתְעִיר לְחַזִּיק בְּךָ בְּיַ
 7 הַסְּתָרָת פְּנִיךְ מְפָנוֹתָנוּ בְּרִיד עֲנוּנוּ: וְעַתָּה יְהוָה
 אָבִינוּ אֲתָה אָנָחָנוּ הַחֲמָר וְאֲתָה יִצְרָנוּ וּמְעַשְּׂרָה יִרְדָּ
 8 בְּלָנוּ: אֲלֹתָקָצָף יְהוָה עַד מַאֲדָר וְאַל לְשָׁרְזָר עַזְןָ
 9 הַזָּהָה בְּפָטָןָא עַמְּךָ בְּלָנוּ: עַרְיִ קְרָשָׁךְ הַיּוֹ מְדָבָר צִוְּן
 'מְרָבָר הִתְהִיר יְהוּשָׁלָם שְׁמָמָה: בִּית קְרָשָׁנוּ וְתְּפָאָרָתָנוּ
 אֲשֶׁר הַלְּלוּק אֲבָתָנוּ הִיה לְשָׁרָפָת אֲשֶׁר וּבְלָמְחָדָנוּ
 11 הִיה לְתָרְבָּה: הַעַל אֲלָה תְּהָאָפָק יְהוָה תְּחַשָּׁה וְתַעֲנָנוּ